

หนาวหนาวร้อนร้อนรุ่ม
ผะผ่าวผ่าวอยู่ใน
ตระกรันตะครอใจ
เหม็นเบือเห็ดออกแล้วถ้อย

ตามกำหนดจดไว้
วันหนึ่งสามเวลา
นอนพักกระทั้งอา
อย่าโคคอย่าโลดเต้น

แทงหนาย้ายหน้าทั้ง
เยี่ยวหลับคืบละเหี้ย
เวลาผ่านเลยเสีย
ชีวิตมนุษย์กุดสน

อยากส่งใจบอกน้อง
พักคนนอกหัก
อาร์ฟเพียงสัก
ใช้เจบย้อมกลิ่นกลา

จับพลันเข้าบวยล้ม
ยาฉึก—กินเหลือเพื่อ
ชวานาย้อมกักเกลือ
เจบบวยกลั่นสะอั้น

ลมหมอน

ลมไฟ
อกน้อย
หิวสั่น
ออกให้เป็นความ

กินยา
อย่าเว้น
การทุ—เลาเอย
อย่าไต่ออกแรง

ยังเปลี้ย
กระนั้น
เปล่าเปล่า
บันแล้วทอนลง

งงลักษณะ
เหี่ยวช้า
น้อยหนึ่ง
สร้างได้ในวัน

นอนเสื่อ
พักฟัน
กินอยู่
อดไว้หายเอง

คิพร้อม ไชยวงศ์เกียรติ